

((په ډېرو لېوني خوښ دي)) طنز

اڅک زموږ په ټولو ټولگيوالو کې خندنې او د ژوندې زړه څښتن و، هغه چې منځنۍ ونه درلوده نه يې ډېر او نه يې لږ خوراک کاوه، نه يې ډېرې او نه يې لږې خبرې کولې، نه شوره پېس و او نه ډېر چوپ، نه پوره ښاري و او نه پوره کليوال، نه ډېر شتمن و او نه ډېر بې وزلي، نه ډېر لایق و او نه ډېر نالایق. بس هغه د ژوند په ټولو اړخونو کې منځنۍ حالت درلود.

د هغه د ځانگړتياوو د همدغه منځني حالت له مخې و چې هغه به تل په ازموینه کې د پنځوسو نومرو تر لاسه کولو ته کوښښ کاوه. له همدې امله و چې زیاتره به د ازموینې په وخت کې له ځایه پورته شواو استاد ته به يې په خوشاله لهجه وویل: استاد! زما یوازې پنځوس نومرې په کار دي، که پنځوس نومرې راکوي زما پاڼه له ټولو لومړۍ همدا اوس اخیستلای شي. استاد به یو څه په حیرانوونکې بڼه وروکتل، کله به يې له اڅک سره د پنځوسو نومرو په ورکړه ژمنه وکړه او کله به يې هم اڅک د پوښتنو حل کولو ته اړ کړ. اڅک همدا ډول په پنځوسو نومرو د پوهنځي له لومړي ټولگي څخه تر څلورم ټولگي مخ ته ولاړ، په څلورم ټولگي کې هغه ډېر خوشاله برېښېده، زیاتره وخت به يې له ټولگيوالو سره په ټوکو ویل:

توریالی خو خپل زړه او مغز په ډېر درس ویلو وخور، دا يې اول نومره! اخر يې څه وکړل، هغه هم د څلورم ټولگي محصل دی او زه هم. ماته هم د پوهنتون محصل وايي او هغه ته هم... یوازې له پوهنځي څخه د فراغت سند مهم دی، هوکې د فراغت سند. که هغه په سلو نومرو په زیات زړه خورلو فارغ شي او زه په پنځوسو نومرو، بیا هم یو ډول مسلکي اخلو. په سره ورته ادارو کې به دندې ترسره کړو او بیا به هغه له ماسره هېڅ توپیر ونه لري، هېڅ توپیر... او له دې سره به زیاترو په کټ کټ وخنډل.

اڅک په دې ډول یوازې پر پنځوسو نومرو بسیا کوله. که په کوم مضمون کې به پوهېده چې پرته له نقل و هلو پنځوس نومرې نه شي پوره کولای او استاد هم ورسره په سپینه پاڼه د پنځوسو نومرو په ورکړه موافقه نه کوي، نو په یوه ځای کې به گوبښه شو او د نقل دوه درې تاویزونه به يې جوړ کړل، چې یوازې پنځوس نومرې ورباندې تر لاسه کړي او بیا به ډېر ژر د هغو ټولگيوالو خواته ورغلی و چې د لوړو نومرو د لاسته راوړلو سیالي يې درلوده او ازموینې ته به په تیاری بوخت وو. ددې لپاره چې هغوی هم له لوستلو وباسي نو په ملنډو به يې لاس پورې کړ: بس کړئ، سرونه مو خپل وخورل ((په ډېرو لېوني خوښ دي)) دومره خواره وخورئ چې هضمولای يې شي. دومره نومرې واخلي چې بریالي شي او له دې سره به يې د کوم یوه کتاب ورتول کړ او بیا به ورته په ملنډو لگیا شو: لیرې کړه کتاب دی، د کتاب مجنونه...

اڅک په دې توگه په پنځوسو نومرو له پوهنځي څخه فارغ شو. له مور ټولو سره دا فکر و چې اڅک به د پوهنځي له فراغت نه وروسته هم منځنۍ لاره ونیسي. په نه ډېره لوره او نه ډېره ټیټه څوکي به دنده ترسره کړي، نه به ډېر وختي او نه ډېر ناوخته د کار ساحې ته حاضر شي، یوازې د همدومره پیسو په لټه به وي چې د ژوند منځنۍ سطحه يې وساتي... خو داسې ونه شول. اڅک ډېر ژر د رسمي دندې له اخیستلو وروسته خپله منځنۍ لاره پرېښوده، په دې او هغې وسیلې يې ډېره لوره څوکي تر لاسه کړه. اوس يې ډېر نوی موټر له نورو ټولو موټرو چېکه ځغاسته کوي او له ټولو زیات تېل لگوي، زیاتې خبرې کوي، ښه اشتها لري، بشپړ ښاري ښکاري، غواړي له بل هر چا شتمن او د ژوندانه لوره سطحه ولري، خو زما يې دا خبره نه هیرېږي چې ویل به يې: په ډېرو لېوني خوښ دي او...

پای